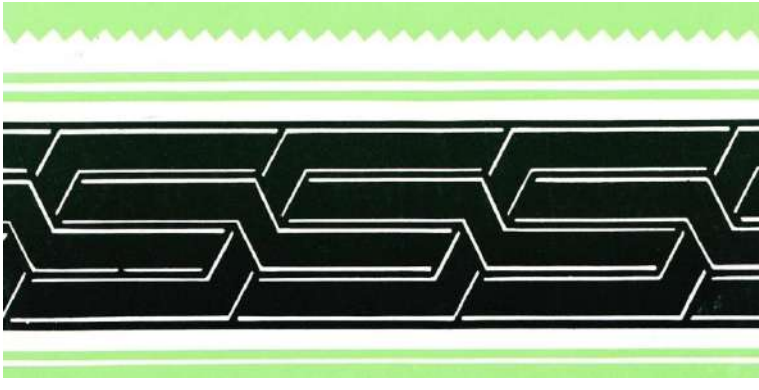

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

**DOĞRU YORUM GAZETESİ'NDEN
SEDAT ÖZGÜR'ÜN
CELÂLEDDİN KARAKILIÇ İLE YAPTIĞI
BİR RÖPORTAJ**

**Dînî Hükümlerde herhangi bir
değişiklik yapma hakkı
yalnız Allâhü Teâlâ'ya âiddir**

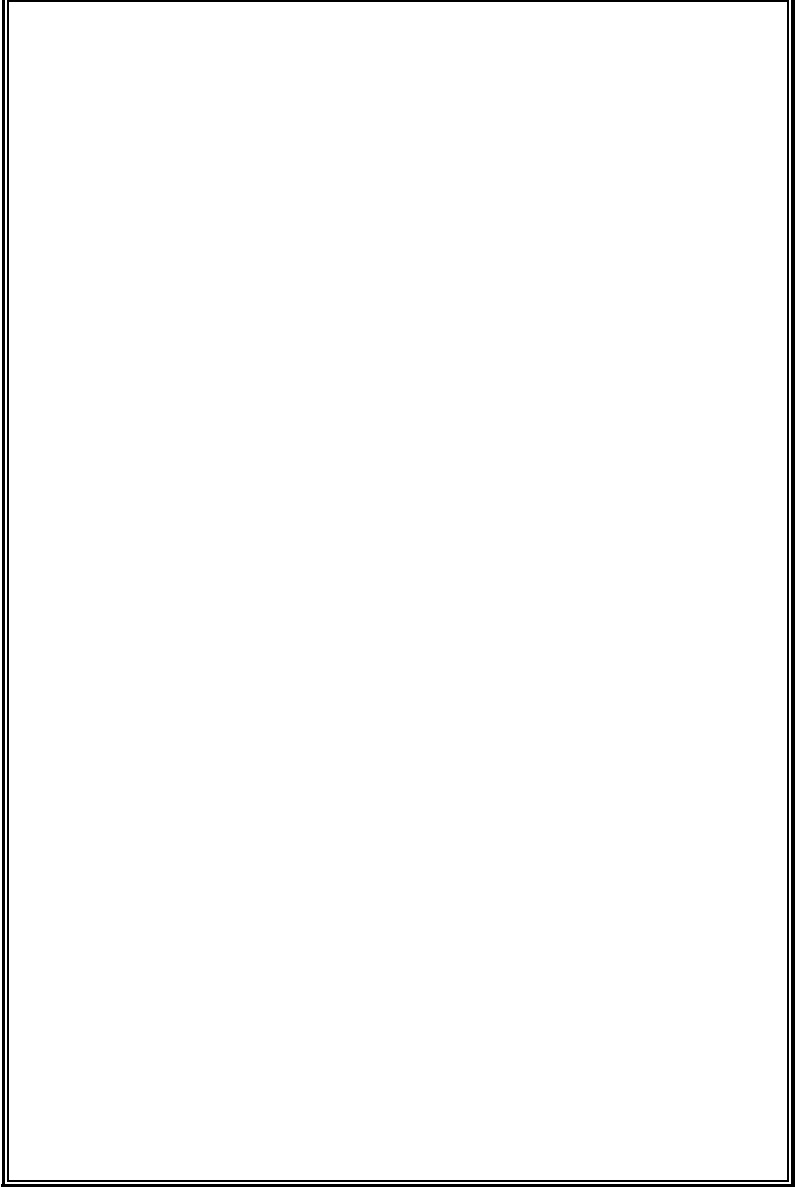
**YAZAN
A.Celâleddin Karakılıç
2008**

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

BİR RÖPORTAJ

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

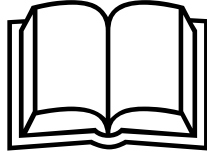
A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

**DOĞRU YORUM GAZETESİ'NDEN
SEDAT ÖZGÜR'ÜN
CELÂLEDDİN KARAKILIÇ İLE YAPTIĞI
BİR RÖPORTAJ**

**Dînî Hükümlerde herhangi bir
değişiklik yapma hakkı
yalnız Allâhü Teâlâ'ya âiddir**

**Y A Z A N
A.Celâleddin Karakılıç
2008**

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ . وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِیْنَ . وَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَی الظَّالِمِیْنَ .
وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَی رَسُوْلِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَی اٰلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ
وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ اِلَی یَوْمِ الدِّیْنِ .

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

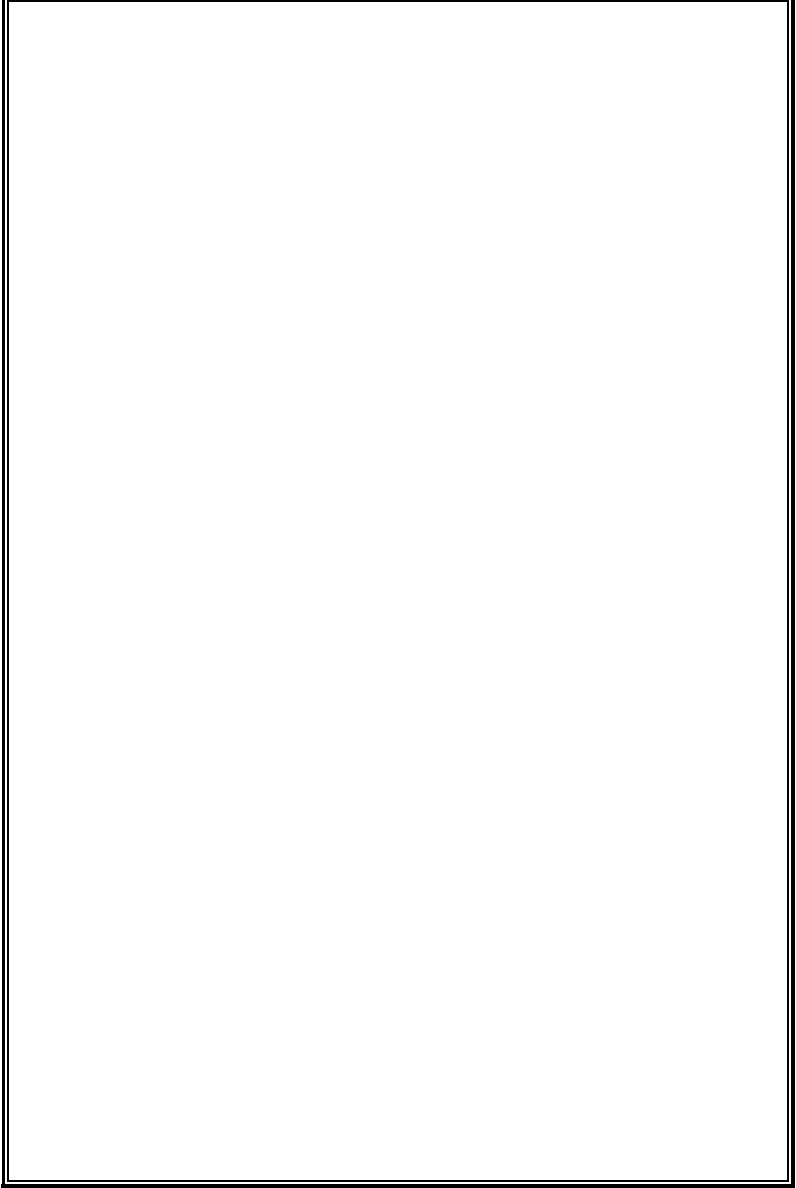
Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla

Âlemlerin Rabb'i olan Allâh'a hamd olsun. Nihâî zafer (iyi sonuç, Allâh'a yönelib O'nun ikâbindan sakınan) müttekî'lerindir. Zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur”.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyîb ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

**DOĞRU YORUM GAZETESİ'NDEN
SEDAT ÖZGÜR'ÜN
CELÂLEDDİN KARAKILIÇ İLE YAPTIĞI
BİR RÖPORTAJ**

Soru:1

Kur'ân'ı yeniden yorumlama, Sünnet'i tasfiye, Fıkhi yeniden kurma anlamında, Dinde yenilik-(Tecdid) iddialarına ne dersiniz?

Cevâb:1

İslâm'da, **asla sadâkat**, her konunun ilk ve son şartıdır. Çünkü İslâm Dîni, bir bütündür. Aslâ tecezzî (bölünme) kabul etmez. Onun bir hukmünü kabûl etmemek veyâ kifâyetsiz görmek veyâ beğenmemek veyâ zamânın ihtiyaçlarına cevâb vermiyor demek, onun tamâmını kabûl etmemek anlamında olduğundan onda bir değişiklik yapmak aslâ câiz değildir. Çünkü,

ذِكْرُ مَا لَا يَتَّعَزَّى كَذِكْرِ كُلِّهِ.

“Mütecezzî olmayan bir şey'in ba'zısını zikr etmek küllünü zikr gibidir,

(ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in bir kısmını bölmeye kalkışmak, o şey'in tamâmını parçalamaktır)”¹.

¹ -Hukûk-i İslâmiyye ve İstılahât-ı Fıkhiyye Kâmûsu, C.1.ss.275. (Madde 63).Ömer Nasûhi Bilmen.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

külli kâidesine göre tecezzî ya'nî bölünme kabûl etmeyen bir şey'in ba'zısını kabûl edip ba'zısını kabûl etmemek, o şey'in tamâmını kabûl etmemek demektir.

Böyle bir düşünceye veyâ inanca kapılmak ise, Cenâb-ı Hakk'a **cehil** isnad etmek demek olacağından apaçık bir küfürdür.

Bu bakımdan onda bir değişiklik yapmak, sâdece ve sâdece yalnız Allâhu Teâlâ'nın hakkıdır ve O'nun yetkisi dâhilindedir. Hiç bir kimse böyle bir yetkiye sâhib olmadığı gibi Peygamber *aleyhi's-selâm*'ın bile onda bir değişiklik yapması mümkün değildir. Böyle bir şey'e cür'et, derhal helâki mûcibdir ki, şu âyet-i kerîmeler, bunun açık bir delilidir:

فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتُ.

"Emr olunduğın (uz) gibi dosdoğru ol (unuz)".²

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ لَا تُمْ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ. فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ.

"Eğer (Peygamber söylemediğimiz) ba'zı sözleri bize karşı kendiliğinden uydurmuş olsaydı".

"Elbetde O'nun sağ elini (kuvvet ve kudretini) alıverirdik (boynunu vururduk)".

"Sonra da, hiç şübhesiz, O'nun kalb damarını koparırdık (da yaşatmazdık)".

"O vakit sizden hiç biriniz buna (bu katlimize) mâni' de olamazdınız".³

² -Hud, 112. Şûrâ, 15.

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ. ٧ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ. ٨ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوَىٰ. ٩ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ. ١٠ عِلْمُهُ شَدِيدٌ الْقُوَىٰ.

“Batdığı dem yıldıza andolsun ki”,

“Sâhibiniz (Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*, doğru yoldan) sapmadı. Bâtıl'a da inanmadı”.

“O, kendi (re'y-ü) hevâ'sından söylemez”.

“O, (O'nun sizlere tebliğ ettiği Kur'ân ve din nâmına söylediği her söz), kendisine (Allâh tarafından) **ilkâ' edile gelen bir vahy'den başka** (bir şey') **değildir**”.

“Onu, müthiş kuvvetlere mâlik olan (Cebrâil *aleyhi's-selâm*) öğretti”.⁴

Bunun içindir ki asırlardan beri Ku'ân'ın tek bir harfine, tek bir harekesine, tek bir hukmüne değil, okunuş şekillerinden her hangi birine dahî en ufak bir zarar gelmemiş ve her hangi bir değişiklik vukû' bulmamıştır. Aşere ve Takrib okuyan ilim sâhibi hâfızlarımız bunu çok iyi bilirler. Bunların hepsinde şeksiz ve şübhesiz tam bir tevâtür vardır.

Kur'ân'ın tefsir konusuna gelince bu husûsda, merhûm Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır,

“Tefsirde şu lâfızden murad şudur diye kestirmek ve Allâh bu lâfızdan bunu murad eyledi diye Allâh'a karşı bir şehâdet vardır. Onun için kat'i bir delil olursa sahîh, yoksa rey' ile tefsir olmuş olur ki **menhûd**. Te'vîl ise kat'iyyet ve Allâh'a karşı

³ -Hâkka, 44-45-46-47.

⁴ -Necm Sûresi, âyet 1-2-3-4-5.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

şehâdet olmaksızın lâfzın ihtimâlâtından birini tercih eylemekdir”

diyerek çok mühim bir noktaya işâret etmiştir ki o da,

*“kat’î bir delil olursa sahîh, olmazsa rey’ ile tefsir olmuş olur ki o da **menhîdir**”* esâsıdır.,⁵

Çünkü Kur’ân’ın tefsîrinde **birinci esâs** yine Kur’ân’ın kendisidir. **İkinci esâs**, Rasûl’illâh *aleyhi’s-selâm*’ın hadîslerinde vârid olan tefsirlerdir. **Üçüncü esâs** da Ashâb ve Tâbiîn’den tefsir siyâkında nakl edilmiş olan beyanlardır ki bunlarda bir taraftan şübhe-i hadîs, bir taraftan da şübhe-i te’vîl vardır. **Dördüncü esâs** ise, ilk üç esâsı iyi bir araştırma yaptıktan sonra arabî ve şer’î ilimleri öğrenip ma’kûl bir ilmî esâs dairesinde istihrac edilebilen te’vil kısmıdır ki bu da **Tefsir ilmi** ile **Fıkıh usûlü ilmini** iyi bilmekle olur.⁶

Bu bakımdan son zamanlarda bir takım kimseler, *"Dînimizin getirdiği her alandaki değerleri, günün ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak yorumlayıp özel eğitim programları ile halka sunmak gerektiğini; Evren'de her şeyin değiştiğini, yeni yeni oluşumların meydana geldiğini, bu değişimlerin kıyâmete kadar devam edeceğini, bunun için de devamlı bir hareketlilik içinde bulunulmasının kaçınılmaz bir davranış olduğunu"* iddiâ edip durmaktadırlar.

Halbuki Evren'de, her hangi bir değişikliğin olmasının mümkün olmadığı ve olmayacağı husûsu, şu âyet-i kerîme ve benzerlerinde apaçık ifâde buyurulmaktadır:

⁵ -Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr,C.1.ss.28. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

⁶ -Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr,C.1.ss.29. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ط مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ط
فَارْجِعِ الْبَصَرَ لَا هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ.

"O, birbiri ile âhenkdâr yedi gök yaratmış olandır. Rahmân olan o (Allâh) ın yarattığı şey'lerde hiçbir nizamsızlık göremezsin. İşte, gözünü (bir defâ daha) çevir (bak, orada) hiçbir çatlak görebilecek misin?".⁷

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ عَ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا.

"Allâh'ın, öteden beri cârî olagelen sünneti (âdeti budur). Allâh'ın sünnetinde (âdetinde) aslâ değişiklik bulamazsın".⁸

وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا.

"Allâh'ın sünnetini (âdetini) değiştirmeye aslâ (imkân) bulamazsın".⁹

فَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا.

"Allâh'ın kânûnunda (sünnetinde, âdetinde) aslâ hiçbir değişiklik bulamazsın. Allâh'ın kânûnunda (sünnetinde, âdetinde) aslâ bir döneklik de bulamazsın".¹⁰

Evet, böyle bir değişim, ancak zaman içinde insan toplumlarında görülebilir. Bunun için de halkın bu yeni yeni ihtiyaçları karşısında, elbetdeki bunlara çâreler aramak, **ictihad** şartlarını kendisinde bulunduran ilim adamlarına düşen bir

⁷ -Mülk, 3.

⁸ -Fetih, 23.

⁹ -Ahzâb, 62.

¹⁰ -Fâtır, 43.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

görevdir. Böyle ilim adamları mevcut olduğu müddetçe, **ictihad kapısı** kapalı değildir. Bu bakımdan bir kısım insanların, *-kendisinde ictihad şartları ve melekesi bulunmadığı halde-* kendi hevâ ve hevesine veyâ başkalarının hevâ ve hevesine uyarak ictihâd yapmaları aslâ câiz değildir. Bunun için de ictihâd ehli bulunmayan devir ve zamanlarda ictihat kapısı kendiliğinden kapalıdır. Böyle bir zamanda ve halde ictihad yapmaya kalkışan kimseler, birer (مفتی ماجن): **Müftî mâcin:** *Halka hîle ta'lîm eden, öğreten bir kimse*) den başka bir şey değildir. Asırlardan beri hâfızalarında binlerce Hadîs-i şerîf, binlerce ilmî mes'ele bulunan bir çok İslâm âlimleri, dînî hükümleri ta'yîn edip açıklamak için kendilerini yetkili görmemişler, bu husûsda sözü fukahâ'ya bırakarak bu çok ince ve müşkil görevi ifâ' etmekden kaçınmışlardır.

Hattâ ictihâd şartlarına sâhib olan ve ictihâd melekesini kendisinde bulunduran müctehidlerden *-İmâm A'zam, İmâm Mâlik, İmâm Şâfî ve İmâm Hanbel gibi-* her birine tâbi' olan Müslümânlar arasında öyle ilim sâhibi kudretli âlimler yetişmiştir ki bunların her biri bir ilim ve irfan hârikası olduğu hâlde ictihâda cür'et göstermemişler, bu büyük imâmlardan birisine intisâb ederek onun ictihâdî ile amel etmeyi kendileri için bir şeref bilmişlerdir. Aynı zamanda, ictihâd yetkisine sâhib olanlar bile *-kendi ictihâdlarının da gâlib bir zann'dan başka bir şey' olmadığını düşünerek-* yeni bir ihtilâfa sebebiyet vermemek için, onların ictihâdlarına uymayı ve o şekilde amel etmeyi, şer'a daha uygun bulmuşlardır.

Durum böyle olunca *-sıfatı ne olursa olsun-* mahdûd bilgi sâhibi kimselerin kendilerinde böyle bir selâhiyyet görmeye

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

kalkışmaları, asla esâsa dayanmayan bir takım yorumlar yapmaya cür'et etmesi, elbetde ki doğru bir davranış olmaz.

Bunun için ictihâd yetki ve melekesine sâhib olmayan kimselerin, dînî konuları, *-Ehl-i sünnet esâslarına aykırı olarak-* kendi anlayış ve yorumlarına göre çözmeye kalkışmaları, büyük bir mes'ûliyeti gerektirir. Böyle bir kimse vereceği bir cevâbda, verdiği bir hükümde isâbet etse bile *-bilmeden cevâb vermiş olacağından-* yine mes'ûliyetden kurtulamaz.Çünkü bir hadîs-i şerîfde, şöyle buyurulmuştur:

أَجْرًا كُمْ عَلَى الْفُتْيَا أَجْرًا كُمْ عَلَى النَّارِ.

"Sizin ateşe atılmaya en cür'etkârınız, fetvâ'ya -ya'nî şer'î mes'elelere âit konularda cevâb vermeye- en ziyâde cür'et göstereninizdir".¹¹

Gerçek bu olunca, dînî konular dışındaki bir çok mes'eleler hakkında bile, bilgi sâhibi olmadan gelişi güzel konuşmak veyâ davranmak, insanı çok zor ve gülünç durumlara düşürdüğü her zaman görülen hâdiselerdendir.

Bunun için âmmenin kabûlüne mazhâr olmuş olan müctehidlerden birisine tâbi' olarak amel etmek, ma'nevî mes'ûliyetden kurtulmanın, İslâm birlik ve berâberliğinin te'mîninin tek çâresidir. Aksi takdirde *-herkes kendi anlayışına göre amel ederse-* dînin asliyeti ve ulvî mâhiyeti kayb olmuş olur ki bu da büyük bir dalâlet ve zulmet içinde kalmanın sebebi olur. Böyle bir hâl ise, geçmiş ümmetlerin bir çoğunda görülmüş bir vâkıdır.

¹¹ -Hukûk-ı İslâmiyye ve İstîlâhât-i Fıkhiyye Kâmûsu, C.1.ss.250. Ömer Nasûh Bilmen. Dârimi, Mukaddime, 20.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

Bu bakımdan zaman zaman meydana çıkacak olan ba'zı mes'elelerin, ba'zı hâdiselerin hükümlerini ta'yîn etmek husûsunda ta'kîb edilecek yol, daha önce gelip geçmiş olan ve bütün İslâm âleminin takdîr ve tasvîbini kazanmış bulunan müctehidlerden birisinin -*İmâm A'zam, İmâm Mâlik, İmâm şâfiî ve İmâm Ahmed ibn-i Hanbel rahmetü'llâhi aleyhim gibi*- ta'kîb etmiş olduğu esâs ve usûllere mürâceat ederek o mes'eleyi hâll ve ta'yîn etmektir ki insanı, dünyevî ve uhrevî mutluluğa götüren en doğru yol da budur.

İctihâd ve iftâ' vazîfeleri, en mühim bir dînî görev olduğu kadar çok müşkil ve zor bir görevdir. Çünkü böyle bir görev, geniş bir bilgi, sağlam bir ihtisâs ve samîmî bir takvâ sâhibi olmayı gerektirir. Bu bakımdan gerek Kur'ân-ı Kerîm'in, gerekse Hadîs-i şerîf'lerin ulvî ma'nâlarını sathî bir şekilde anlayabilenlerin ve bunları ezberleyenlerin, -*bir müctehide tâbi' olmadan*- şer'î delîllerden hüküm çıkarmaya kalkışmaları veyâ kendi namlarına yorum yapıp fetvâ vermeleri, aslâ câiz değildir.

Bunun için bir çok âlim ve muhaddisler, böyle bir ictihâd sevdâsına düşmemişler, kendi namlarına fetvâ vermekten çekinmişler, böyle büyük ve mes'ûliyyetli bir işi fukahâ'ya bırakmak olgunluğunu göstermişlerdir. Hattâ **Şa'bî rahmetü'llâhi aleyh** gibi büyük bir muhaddis bile "***Biz fukahâ'dan değiliz. Biz ancak işitmiş olduğumuz Hadîs-i şerîf'leri fukahâ'ya ve işiteceği şey' ile amel edecek kimselere rivâyet ederiz.***" demiştir ki kalblerinde Allâh korkusu bulunan bu kimseler için böyle bir yol ta'kîb etmek, en isâbetli ve en şerefli bir davranış olmuştur.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

Bununla berâber hakkı beyân, ma'rûf ile emr ve münkerden nehy ile insanları irşâd edip tenvîr etmek, Müslümân'ların yapması lâzım gelen en mukaddes ve en ulvî vazîfelerdendir. Fakat böyle bir vazîfenin îfâ' edilmesi, bir takım şartlar ile mukayyedir. Bu şartlara uymayanların ve yapacakları işde ihtisâsları bulunmayanların, böyle bir vazîfeyi îfâ' etmeye yetkileri olamaz. Aksi takdîrde menfaat yerine mazarrat, fayda yerine zarar meydana gelir.

Bunun için selim bir fetvâ, sorulan bir mes'eleye doğru bir cevâb, ancak şartlarına sâhib bulunan bir müctehidin verdiği fetvâdır. Böyle bir müctehîdin bulunmadığı zamanlarda da bu mühim vazîfeyi, ehli olan müftîlerin yapması lâzım gelir.

Aslında, Fıkıh usûlü ilmine göre **müftî**, müctehid olan kimse demektir. Bununla berâber müctehid olmayan, fakat mukallid sayılan bir fakîhe de *-mecâzî ma'nâda-* "**Müftî**" denir. Böyle bir müftî, *-ictihâd şartlarına ve melekesine sâhib olmadığı için-* fetvâ veremez. Ya'nî Kitâb, Sünnet ve diğer delillerden şer'î bir hükmü istinbât ederek dînî mes'elelerin veyâ hâdiselerin hükümlerini ta'yîn etmeye muktedir olamaz. Ancak müctehidlerin fetvâlarını nakl ve hikâye eder. Bunun için de kendisine *-mecâzî ma'nâda-* "**Müftî**" denir.

Böyle mühim dînî bir görevi İslâm'ın rûhuna uygun bir şekilde yapmaya çalışan İyi bir müftî, kendisi için gerekli olan dînî ilimleri bilmeli, dînî esâslara riâyet etmeli ve şu husûsları kendisinde bulundurmalıdır:

1-Fıkıh ve Fıkıh Usûlü İlmi konusunda güvenilir bir bilgi sâhibi olmalı.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

2-Sâlih bir kimse olup söylediği ile amel etmeli.

3-Söz ve fiillerinde Allâhü Teâlâ'nın rızâsını, Müslümân'ların yükselmesini gâye edinmeli.

4-Muhâtabları hakkında şefkâtli davranmalı.

5-Muhâtablarına karşı hiddetli ve şiddetli davranmamalı.

6-İrşâd vazîfesini olgun ve mülâyim bir şekilde yapmalı.

7-Sabır ve hılm sâhibi olmalı.

8-İnsanların örf ve âdetlerini iyi bilmeli.

9-Müteyakkız olup insanların hîle ve desîselerine vâkıf olmalı.

10-Yenilikçi akımlara kapılıp ta'vîzde bulunmamalı.

Bununla berâber müctehid olmayan bir müftûnin fetvâ vermesi için uyması gereken bir takım usûl ve şartlar daha vardır ki bunlara “**Resmü'l-müftî**” denir. Bu şartlar, Fıkıh Usûlü ilmi kitaplarında açık açık ifâde edilip belirtilmiştir.

Bununla berâber gerek fertler ve gerekse toplumlar için gerekli bulunan mes'elelerin, toplum hayâtı ile ilgili hâdiselerin, cevâb ve hükümlerini, güzel bir niyet ile sorup öğrenmek ve öğretmek de dînî bir vecîbedir. Çünkü cehâlet içinde kalan toplumların çok kötü âkıbetlere ma'rûz kalacağı, yine Cenâb-ı Hakk tarafından Kur'ân-ı Kerîm'de belirtilmekte ve şöyle buyurulmaktadır:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا.

"Bilmediğin bir şey'in arkasına düşme, hakkında hüküm verme. Şüphe yok ki kulak, göz, kalb, bunlardan her biri kendisinden, kendisi ile sâhibinin işlediği şey'den mes'ûl olacaktır".¹²

Bunun için kulak dâimâ hakk söz dinlemeli, göz dâimâ meşrû' olan şey'lere bakmalı, kalb de dâimâ hakk olan şey'lerin tecellî ettiği bir yer olmalıdır.

فَسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ.^{لا}

"Eğer bilmiyorsanız zikir erbâbına (ilim ehline, bilgi sâhibi kimselere) **sorun.** (Bilgi sâhibi olun. Cehâlet içinde kalmayın)".¹³

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ
لَا أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْتَبَ ط

"Sakin (okumamazlık, sormamaklık yapma). **Çünkü** (okumayan, sormayan) **insan, muhakkak azar. Kendisini** (verilen ni'metler ile) **ihyaıdan vâreste gördüğü için".¹⁴**

Taberânî'de, Câbir *radıye'llâhü anh'* dan rivâyet edilen bir hadîs-i şerîfde de, şöyle buyurulmuştur:

"Âlimin ilmîne rağmen sükût etmesi, câhilin cehline rağmen -öğrenmeyip- susması, yakışmaz. Allâhü Teâlâ -Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikre sorun- buyurmuştur".¹⁵

Bu bakımdan gerek fert, gerekse toplum olarak cehâlet içinde kalmamamız, bilmediğimiz şey'leri zikir ehlinde, ilim

¹² -İsrâ', 36.

¹³ -Enbiyâ', 7.

¹⁴ -Alâk, 6-7.

¹⁵ -Enbiyâ', 7.

Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.2.ss.549. Hasan Basri Çantay.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

erbâbından *-İslâm'ı, Kur'an'ı ve Sünnet'i iyi bilen ilim sâhibi kimselerden-* sorup öğrenmemiz; bu sûretle de iyi ve doğru bir bilgi sâhibi olmamız ve cehâlet içinde kalmamamız, en başta gelen görevlerimizden olmalıdır.

Bunun için böyle mühim bir konuyu ifâde eden **“İftâ’:
Fetvâ verme ”** müessesesi, İslâm âlemine hâs bir müessesedir ki her yerde ve her devirde pâyidar olup zamânımıza kadar gelmiştir. Bundan sonra da aynı şekilde devâm edip gidecektir.

İşte işin aslı ve esâsı *-Ehl-i sünnet ve cemâat esâsları dâhilinde-* bu olduğuna göre, yeni yeni ihtiyaç duyulan her türlü konunun, İslâm'ın dört ana temeli ve kaynağı olan **Kitâb, Sünnet, İcmâü'l-ümmet** ve **Kıyâsü'l-fıkahâ'** sınırları içinde hall edip keyfî yorumlardan, hevâ ve heveslerden kaçınarak bid'ad ehli, şirk ehli kimselerin yoluna gitmemek, ilmi ile âmil olan takvâ sâhibi âlimlerin en başta gelen şîârı olmalıdır.

Bunun için Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın, Kur'an'ı tefsîr eden sünnetleri başta olmak üzere, nakle dayanmadan **Kur'an'ı yeniden yorumlama** gibi bâtil bir felsefe görüşüne sâhip olup böyle bir çalışma yapmak, şer'in tek vâzı olan Allâhü Teâlâ'ya ve Onun Rasûlüne karşı cür'etkerâne bir tavır takınmak demektir ki aklı başında olgun bir müslümânın cür'et edeceği bir iş değildir.

Fıkıhı yeniden kurma anlamında dinde bir yenilik ise, yukarıda belirtilen esâslara binâen tamân bâtil ve hükümsüzdür. Çünkü böyle bir çalışma, İslâm dîni'ni tahrif edip bozmaktan başka bir netîce doğurmaz. Gerçi İslâm dîni bozulup mensupları olan müslümanlar bid'at, fesat, dalâlet yollarına gidip îmânlarının esâsını kayb etmedikçe kıyâmet kopmaz. Kıyâmet

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

koptuğu zaman da müslüman nâmı altında fâsık, zâlim, müşrik ve münâfık kimselerin çok olacağı husûsu da, yine değerli ilim adamlarımız tarafından önemle belirtilmiştir ki bu da, îmân esâslarının boğazdan aşağı inmeyeceğinin açık bir ifâdesidir. Tevrat ve İncil'in getirdiği islâmî esâslar, kendi din âlimleri tarafından bozulup bu günkü hâline getirilmemiş midir?

Sonra *-Kısır İlmihâl bilgilerinden başka-* İslâm hukûku nâmına elde ne kalmıştır? İlmihal bilgilerini bile hakkıyla öğrenip bilmiyoruz. Kitâblıkların raflarındaki fıkıh kitaplarını anlayıp anlatıp tatbik edecek kaç kişi vardır? Anlasınız bile hangi ortamda öğrenip öğretmek tatbik edeceksiniz? Öyle bir mücâdele ve mücâhede rûhu kaldımı bizlerde? Bilmiyoruz ama hâdiselerin seyri, herhalde İsâ aleyhi's-selâm'ın gelmesini çağırıştırıyor.

Bu gün elimizde namaz ve oruçdan başka ne kalmıştır. Haram-helâl endîşesi duymadan kazandığımız paralarla verdiğimiz zekâtlar ve yaptığımız hacların acebâ Allâhü Teâlâ nazarında değeri ve kabûlü nasıldır?

Yüzde doksanssekizi müslümân dediğimiz şu güzel vatanımızda, günler, aylar hattâ yıllar boyunca cedelleşip durduğumuz **baş örtüsü** konusunu, Allâhü Teâlâ'nın emrine ve murâdına uygun bir şekilde kaç müslümân tatbik ediyor? Her birimiz şeytanî düşünce ve şekiller içinde *-şöyle olsun, böyle olsun gibi emr-i ilâhî'ye uymayan bir takım bâtil söz, şekil ve fikirlerle-* bocalayıp duruyoruz da büyük bir gaflet ve dalâlet içinde bulunduğumuzu düşünüp Allâhü Teâlâ'nın emrine kayıtsız şartsız teslîm olup o yolda yaşamaya çalışmıyoruz.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

Halbuki İslâm Dîni'nde, sınırsız bir özgürlük ve mesnedi olmayan bir hakk iddiâsında bulunmak; herkesin kendi gönlüne göre bir yaşam tarzı seçmesi, dilediğine inanıp dilediğini kabûl etmemesi, işine geldiği şekilde bir Müslümân'lık iddiâsında bulunması, mümkün değildir. Çünkü bu konuların hepsinde muhayyer olmadıkları gibi ilâhî emir ve yasakları aynen yerine getirmek mecbûriyeti vardır.

Bunun için Cenâb-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerîm'inde, dilediği gibi yaşama arzûsunda olanları veyâ İslâm'ın emir ve nehiy'lerini kendi keyf ve isteklerine göre te'lif ve tefsir edenleri veyâ bir takım mesnetsiz yorumlarla İslâm dışı sistemlere göre hareket etmeyi bir ma'rifet sayanları, açık bir **dalâlet ve şirk** olarak bildirmiş ve *-aşağıdaki âyet-i kerîmelerde belirtildiği gibi-* gerekli ikâzları yapmıştır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ^ط وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا.

“Allâh ve Peygamber'i bir işe hukm ettiği zaman, mü'min olan bir erkek ile mü'min olan bir kadın için (ona aykırı) işlerinde kendilerine (bir) muhayyerlik yoktur, (Allâh'ın ve Rasûl'ünün emri hilâfına hareket ve ihtiyâr câiz değildir). Kim Allâh'a ve Rasûl'üne isyân ederse muhakkak ki o, ap-açık bir sapıklıkla yolunu sapıtmıştır”.¹⁶

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

¹⁶ -Ahzâb, 36.

“Hayır, öyle değil, Rabb’ine and olsun ki onlar aralarında kimi oraya, kimi buraya çektikleri (kavga edip cedelleştikleri) şey’lerde seni hakem yapıp sonra da verdiği hükümden yürekleri hiç bir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkca îmân etmiş olmazlar”.¹⁷

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ط وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ.

“Mü’min’lerin sözü (ve inancı), aralarında hukm etmesi için Allâh’a ve Rasûl’üne da’vet olundukları vakit *-Dinledik ve itâat etdik-* demeleri (olmalı) dır. İşte asıl felâh bulmuş olanlar bunlardır”.¹⁸

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ج فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ نِ اطْمَأَنَّ بِهِ ج
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ نِ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ف خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ط
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.

“İnsanlardan bir kısmı da (vardır ki) Allâh’a (cân-ü gönülden değil de) bir tarafından, bir kenarından (tutarak, işine geldiği şekilde veyâ dil ucu ile müslümân olarak) *ibâdet* eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa ona yapışır (fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir belâ) isâbet ederse yüzü üstü döner (de irtidâd bile eder). (Böyle kimseler), dünyâ’da da, âhîret’de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyan, ap-açık bir hüsrandır”.¹⁹

¹⁷ -Nisâ’, 65.

¹⁸ -Nûr, 51.

¹⁹ -Hacc, 11.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların (böylelerinin) çoğu, Allâh’a ortak koşmaksızın îmân etmez”.²⁰

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ط وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ط .

“İnsanlardan bir kısmı (da vardır ki) Allâh’dan gayrisini (O’na) eşler ve benzerler edinir de onları, Allâh’ı sever gibi severler (ve her davranışlarında onlara itâat ederler). (Halbuki) îmân edenlerin Allâh’a karşı sevgileri ise (her şey’den) ziyâdedir”.²¹

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken hakk’ı bâtl’a karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.²²

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيُعْزِرْهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ط .

“Hakikat, îmân edib de sonra küfre sapanlar, sonra yine îmân ederek küfre dönenler, sonra da küfürlerinde ileri gidenler (yok mu?). Allâh onları mağfiret edecek değildir. Onları (doğru) bir yola iletecek de değildir”.²³

Bu esâslar dâhilinde şunu söyleyebiliriz ki Kur’ân’ı yeniden yorumlama, Sünnet’i hiçe sayma ve fikhî yeniden

²⁰ -Yûsûf, 105.

²¹ -Bakara, 165.

²² -Bakara, 42.

²³ -Nisâ’, 137.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

kurma anlamında dinde bir yenilik iddiâsında bulunmak, insanı yerine göre bit'ate, yerine göre fıska, yerine göre şırke, yerine göre de küfre götüren telâfisi güç hatâ ve gaflet içinde bulunmaktan başka bir netîce doğurmaz. Bunun için îmânı bütün takvâ sâhibi bir islâm âlimi böyle bir davranışta bulunmaya cür'et edemez.

Soru:-2-

Merkezî ezan, tek merkezden va'z ve hutbe uygulamasını; rejimin Diyaneti despotça çalışmaya yönlendirmesi diye yorumlayabilir miyiz?

Cevâb: 2

Böyle bir hizmet şekli, 1971 yıllarından itibaren, Diyanet İşleri Başkanlığı Dînî Hizmetler ve Din Görevlilerini Olgunlaştırma Dairesi Başkanlığı görevinde bulunduğum sıralarda, *-imamların ve hutbelerin kifâyetsiz olduğu konusu-* bazı kimseler tarafından Din İşleri Yüksek Kurulu üyelerine telkin edilmeye başlandı ve teklîf olarak getirildi.

Teklifin getirdiği tek hutbe konusu ekseriyyetle uygun görülerek gereği yapılmak istenmişse de, benim *-Koca bir senenin hutbelerini elli iki konuya hasr edemezsiniz gibi-* i'tirazlarım netîcesinde bir kaç hafta aynı konu üzerinde çalışmalar yapıldı. Netîcede merhum Osman Keskioglu *"Hoca hoca, mâdemki itiraz ediyorsun, öyle ise hutbe kitapları yazalım"* teklifinde bulundu. Ben de *"Hiç olmazsa bin, bin beşyüz, iki bin hutbe yazarsınız, imam efendiler de gerekli"*

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

gördükleri hutbeleri okurlar- dedim. Bunun üzerine gerekli çalışmalar yapılarak hutbe konuları yazılmaya başlandı.

Ama iş bununla bitmedi. İslâm'ın esâslarının öğretilmesini, anlatılmasını, müslümanların uyarılmasını istemiyen ma'lûm zihniyyet sâhipleri bununla yetinmeyerek va'z konularının da tahdîd edilmesini şiddetle arzû ediyorlardı. Bunun da çâresini, *Vâizlerimiz kifâyetsizdir, ehliyyetli kimselerin va'z etmesi lâzımdır gibi-* şeytânî bir felsefe kılıfı ile halletme çâresini aradılar. Neficede tekniğin verdiği imkânlar ile merkezî va'z sistemi yürürlüğe konuldu. Bu sûretle de minberler ve kürsüler hem öksüz, hem yetim bırakılarak bir çok değerli meslektaşımız saf dışı edildi. Mübârek kandil gecelerinde bile câmiler bomboş bırakıldı. Bu konuda bir çok ilim ehli tarafından i'tirazlar yapılmışsa da,

"Vatandaşlarımızın dînî konularda doğru bilgilerle aydınlatılabilmesi için mesleğinde ehil vâizlerin bu hizmeti ifâ' etmesi büyük önem arz etmektedir. Hal böyle olunca, ehliyetsiz kişilerin va'z etmesini önleyerek bilgili ve tecrûbeli, mesleğinde ehil, seçkin din görevlilerinin, merkezî bir câmiden yapacakları konuşmanın diğer câmilere de ulaştırılmasının faydalı olacağı kannati ile bu uygulamaya geçilmiştir".

Konu,

"Ba'zı melekdaşlarımız bilgili fakat samîmî değil; ba'zı melekdaşlarımız da samîmî fakat bilgisi az"

"İlim ehli olan kişiler, müftülüklere mürâcaat ettikleri takdirde kendilerine va'z etme imkânı tanınmaktadır".

gibi cevâblarla geçiştirilmeye çalışılmıştır.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

Böyle bir uygulamanın, geçtiğimiz on yıl gibi kısa bir zaman içerisinde ne kadar büyük tahrifatlar yaptığı açıkça görülmekte ve dînî bilgilerini doğru dürüst öğrenemiyen halkımızın ve gençliğimizin, dînî konularda ne kadar yanlış yollara gittiklerini büyük bir üzüntü ile görmekteyiz.

Halbuki nûr'dan (*İslâm'dan*) nasîbi olmayan akıl ve îman fukarâsı bir kısım **insanların gece gündüz işi**, Kur'ân'ın ve İslâm'ın aleyhinde çalışmak, bir takım gürültüler çıkarıp fitneler koparmak, ortalığı birbirine katıp velveleye vermek, *baş örtüsü konusunda olduğu gibi*, müslümanlar arasında ihtilâf ve tefrika çıkarıp halkın birlik ve berâberliklerini yok etmeye çalışmak, bu sûretle de İslâm'ın öğretilmesine, anlatılmasına ve yaşanmasına mâni' olmaktadır.

İşte bu çalışmalardan birisi de, *yüzlerce konuyu ketm edip elli iki konuya hasır etmek sûretiyle*, bir ildeki bütün câmileri inhisar altına alıp belli konuları belirli sınırlar içerisinde anlatarak (*kulağa hoş gelmeyecek, göze batacak, rejime ters düşecek konuların konuşulmaması için*) müslümanları gaflet hâlinde bırakıp oyalamaktır ki şu âyet-i kerîmeler bunun açık bir ifâdesidir:

وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ.

“(Küfür, şirk, nifâk ve fesâd yolunu tercih edip o yolda ısrarla devam edenler hakkında) **Allâh'ın nur halk etmediği kimselerin nur'dan nasîbi yoktur**”.²⁴

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْعَوَّا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ.

²⁴-Nûr, 40.

“Küfr edenler şöyle dediler: Şu Kur’ân’ı dinlemeyin, o okundukça gürültü yapın, belki bastırır galebe edersiniz (belki onun anlatılmasına, öğretilmesine ve anlaşılmasına mâni’ olursunuz)”.²⁵

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ. لَا الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ.

“(Peygamberin ve İslâm’ın aleyhinde çalışmak için) **iş bölümü yapanlara (azâb) indirdiğimiz gibi;** (ba’zı âyetlerini kabûl edip ba’zı âyetlerini kabûl etmemek gibi bir şekil ile) **Kur’ân’ı parçalayanlara da (azâb indirdik)”**.²⁶

Bu elîm âkîbeti, 1948 yılında **yenilikçi ve reformist din adamları yetiştirmek** maksâdı ile A.Ü. İlahiyat Fakültesinin açılmasına **müsâade edenler;** bütün ömrünü İslâm’ı yıkmak için, hiç olmazsa bozmak için uğraşan **Rûm asıllı Hristiyan Sava Paşa’lar;** dînde reform için çalışan **Kenan Rifâî’ler;** İslâm’ın hoşça gitmeyen hükümlerini çıkarıp yeni bir Kur’ân yapmak için zamânın Millî Birlik Komitesine olanca varlıkları ile baskı yapmaya çalışıp başarı elde edemeyen **Osman Nûri Çerman’lar** gibi kimseler hayatda olsalardı sevinçlerinden ne

²⁵ -Fussilet, 26.

²⁶ -Hicr, 90-91.

Bir hâtıra: 1963-1964 ders yılında, o zaman müdürü bulunduğum Kayseri İmâm-Hatip Okulu’nu ziyârete gelen merhûm **Mehmet Özgüneş,** dînde reform yapmak sevdâları ile bir takım girişimlerde bulunan Osman Nûri Çerman ve arkadaşlarının, o zamanki Millî Birlik Komitesine bir dilekçe vererek "Kur’ân-ı Kerîm’in ibâdet ve ahlâk ile ilgili âyetlerini bırakıp diğer kısımlarını çıkarmak sûretiyle yeni bir Kur’ân yapmak isteğinde bulduklarını, fakat çetin müzâkereler sonucunda bu isteğin redd edildiğini" ifâde etdi. Bu konuşmadan bir saat kadar sonra Kur’ân-ı Ke’rîm’in meâlîni okurken bu âyet-i kerîmeyi gördüm ki böyle bir hâdise de, Kur’ân-ı Kerîm’in bir mu’cize oluşunun apaçık bir delilidir.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

yapacaklarını şaşırır, bu işi yapanları, yaptıranları ve vâsıta olanları tebriklere boğarlardı.²⁷

İslâmî olmayan bir takım nedenlerle ehliyetsiz kimselere imamlık ve müezzinlik görevi verilmesi de, *-Ezanlar güzel okunmuyor gibi kılıflarla-* İslâm'ı susturmak isteyenlerin eline yeni bir imkan verdi. Bu sûretle de yüzlerce câmiden günde en az beş kere ifâde buyurulan **Tevhîd** susturuldu. **Şehâdet** susturuldu. **Tekbîr** susturuldu. **Tebliğ** susturuldu. **Da'vet** susturuldu. **Tesbîh** susturuldu. Bunun neticesi olarak da câmilerimizde bir kaç rek'at namaz kılmak ve kıldırmaktan başka bir şey' kalmadı.

Evet *-aletler de ezanı okuyup aynı görevi yapıyor-* dersek, ezan okumanın sevâbını aletler mi alacak? Her an ilâhî bir imtihan hâlinde bulunan aletler mi, yoksa insanların kendileri mi? Cennet ve Cehennem, aletler için mi yaratılmış, yoksa insanlar için mi yaratılmış? Yüzlerce câmilerden her müezzinin okuduğu ezanları susturmak mı kolay, yoksa tek bir kişinin okuduğu ezanı susturup bütün ezanları bir anda susturmak mı kolay?

Not:

Kırkbeş seneyi aşkın bir zamandan beri, İslâm ve Müslüman düşmanı İngiliz Edmond'larının fikir ve tavsiyelerini çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için benimseyip uygun bulan; İlim yatağı Afganistan'ın ve Mısır'ın bu günkü hâle gelmesine sebep olan, Muhammed Abduh ve Cemâleddin Efkanî gibilerin fikirlerini benimseyerek **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolundan** ayrılan yenilikçi

²⁷ -

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

ve telfikçi din adamlarının, büyük bir gaflet eseri olarak, şer'î olmayan bir takım nedenlerle, tatbik edip yürürlüğe koydukları merkezî ezan sistemi ile ezanların sinsice susturulması, İsrâil mel'unlarının ezanları susturma kararlarından daha elîm bir uygulama değil midir?

“*Minâreyi çalan kılıfını hazırlar*” atasözüne göre kılıf, çok güzel ve sinsice hazırlanmıştır.

Ayrıca, Cum'a günleri bir kısım illerimizde namaz vaktinin te'hir edilerek (saat 12 00 gibi) belli bir zamâna getirilmesi de, Beşerî sistemlerin İlâhî sistemleri ne hâle getirdiğinin açık bir göstergesidir.

Soru-3

Dinler arası diyalog teşebbüsü giderek, "Ehl-i Kitâb'ın, son Peygambere inanması şart değil, Kur'ân bunu istemiyor" noktasına vardiıldı. Gidiş nereye ve ne yapmak gerek?

Cevâb-3

Bu sorunuza, "*Zamânımızda Tevhîd ve Şirk*" isimli kitâbımın son kısmında yazmış olduğum şu konu ile cevap vermiş olayım.

Dinler arası diyalog (uzlaşma) **ve hoşgörü felsefesi**

İslâm Dîni'nin ve onun mensûbları olan Müslümân'ların aleyhinde çalışan düşmanlar, târih boyunca eksik olmadığı gibi zamânımızda da *-Dinler arası uzlaşma ve Hoşgörü felsefesi*

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

nâmu altında- bu çalışmaların daha değişik bir siyâset ve daha şeytânî bir kelime oyunları ile Müslümân'ların inanç ve yaşayışlarına bir takım şübheler sokarak kendi inanç ve mel'ûn emellerini gerçekleştirmeye çalıştıklarını esefle görüyoruz ve şâhit oluyoruz.

Halbuki İslâm Dîni'nde "**İ'lâ-i kelimetü'llâh: İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesini şânına lâyük bir şekilde yüceltip yaymak**" esâs olduğu halde, asıl görevleri,

وَلَنْبُلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۗ لَا تَنْبُلُوا أَخْبَارَكُمْ.

"And olsun sizi imtihân edeceğiz. Tâki içinizden micâhidleri ve sabr-u sebât edenleri belirtelim., Haberlerinizi açıklayalım".²⁸

âyet-i kerîmesinde ve buna benzer diğer âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîflerde ifâde buyurulan "**Fî sebîli'llâh bir cihâd: Allâh rızâsı için Allâh yolunda yapılan bir mücâdele ve mücâhede**" olması lâzım gelirken *-sözde ba'zı din adamlarının bu konuda-* onlarla birlikte hem fikir olduklarını ve onlarla birlikte çalıştıklarını da yine esefle görüyor ve müşâhede ediyoruz.

Halbuki böyle bir davranış,

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Kendiniz bilib dururken hakk'ı bâtl'a karışdırmayın ve hakk'ı (gerçeği) gizlemeyin".²⁹

²⁸ -Muhammed, 31.

²⁹ -Bakara, 42.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

âyet-i kerîme'sine ve benzerlerine göre, ilim ehli olan kimselere ve İslâm ahlâkı ile ahlâklanmaya çalışan Müslümân'lara aslâ yakışmayan ve sâhib olduğu yüce vasıf ile bağdaşmayan bir haldir. Bi'l-hâssa dînî ilimlerde şerefli bir vasıf kazanmış bir İslâm âliminin, herhangi bir ta'vîzde bulunmadan Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın sîreti (*tavrı, gidişi*) üzere bulunması lâzım geldiği halde *-ba'zı kimselerin hîleli arzû, istek ve oyunlarına uyarak-* dînî konularda müdâhene ve ta'vîzde bulunması aslâ câiz değildir.

İlk insan ve ilk peygamber Hazreti Âdem *aleyhi's-selâm*'dan son peygamber Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a kadar gelip geçen bütün peygamberlerin teblîğ edip bi'z-zât yaşayarak toplum yaşamlarına sundukarı ilâhî dînlerin hepsi de hakk ve gerçek olduğu halde zamanla tahrîf edilip asılları bozulmuş olduğundan en son gelen Kur'ân-ı Kerîm ve İslâm dîni, onların hepsini **nesh ederek** hükümsüz bırakmıştır.

Bunun için İslâm'da, kendi dînî esâslarını, kitâbını ve bu kitâbın gösterdiği İslâm yolunu terk ederek *-İslâm Dîni'ni aşığalayıcı bir tavırla aslı tahrîf edilerek bozulmuş olan-* eski dînler ve ilimler ile uğraşmak, sanki bir anlaşmazlık varmış gibi **uzlaşma** nâmı altında İslâm'ı onların seviyesine indirmek veyâ eski bâtil inanç ve âdetleri bulup onları yeniden canlandırmaya çalışmak, İslâm'da, hoş karşılanmayan bir davranış olarak vasıflandırılmıştır.

Çünkü Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*, ba'zı Sahâbe'lerin, Yahûdî'lerden duydukları ba'zı sözleri, kendisine söyledikleri zaman şöyle buyurmuştur.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

*"Bir toplum, kendi peygamberlerinin getirdiklerini bırakıp da başkalarının peygamberlerinin getirdiklerine veyâ kendi kitâblarının dışında başkalarının kitâblarına ilgi gösterirse, böyle bir davranış, onların **ahmaklıklarına** veyâ **sapıklıklarına** kâfîdir".³⁰*

Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* ile böyle bir uzlaşma (*dîyalog*) yapmak isteyen Mekke müşriklerinin ileri gelenlerinden Velîd ibn-i Mugîra, Ebû Cehil, As ibn-i Vâil, Esved ibn-i Muttalib ibn-i Esed ibn-i Abdü'l-uzzâ, Ümeyye ibn-i Halef gibi kimseler bir araya gelerek Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a şöyle dediler:

*"Yâ Muhammed. Sen bu da'vâdan vaz geç. Biz sana istediğin kadar mal verelim. Kızlarımızdan istediğin kimse ile evlendirelim. Seni kendimize reis yapalım. Eğer buna râzı olmazsan gel seninle bir **uzlaşma** yapalım. Gel, sen bizim dînimize tâbi' ol, biz de senin dînine tâbi olalım. Seni kendi işlerimize ortak yapalım. Bir sene sen bizim putlarımıza ibâdet et, bir sene de biz senin Allâh'ına ibâdet edelim. Eğer senin getirdiğin dîn bir hayır ise biz de onda sana ortak oluruz. Ondan nasîbimizi almış bulunuruz. Eğer bizim elimizde olan hayır ise sen de bizim işimize iştirak etmiş ve ondan nasîbini almış olursun".*

Mekke müşriklerinden böyle bir teklif alan Hazreti Muhammed *aleyhis-selâm* da bu teklîfi redd ederek şöyle dedi:

"Allâh korusun. Ben Allâhü Teâlâ'ya başkasını ortak koşamam. (Sizin ibâdetleriniz şirk ile karışıkdır. İlâhi emre

³⁰ -Hayâtü's-sahâbe, C.3.ss.44. İbn-i Abdü'l-Berr (Câmi) inde. 2 / 40.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

aykırıdır. Vahdâniyyet-i ilâhiyye'yi terk ederek sizin şirkinize iştirak edemem). Allâhü Teâlâ'dan başka ilâh, O'ndan başka ibâdete lâayk bir şey yoktur".

Bunun üzerine,

"Hiç olmazsa bizim ilâhlarımızın ba'zılarına el sürüver de seni tasdik edelim ve senin ilâhına ibâdet eyleyelim".

diyerek bir ta'vîz vermesini istediler.

Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* buna da,

"Hayır"

cevâbını verince ümidleri kesildi.

Bu hâdise üzerine İslâm Dîni'nin *-her cihetden-* diğer tüm dînlerden üstün olduğunu; küfür, şirk ve nifâk derdlerinden uzak bulunduğunu, başka dinlerin hükümlerine ve onlarla bir **uzlaşma** yapmaya ihtiyâcı olmadığını, bunun için de onlarla bir uzlaşma yapmanın mümkün olmadığını ifâde eden **Kâfirûn Sûresi** nâzil oldu. Bu sûrele küfr ve şirk erbâbının bu **uzlaşma ve hoşgörü** teklîfleri, Cenâb-ı Hakk tarafından da redd edildi ki bu sûrede şöyle deniliyordu:

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ. لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ . وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
أَعْبُدُ . وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ . وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ . لَكُمْ
دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ.

“(Yâ Muhammed) de ki: Ey kâfirler, ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. Siz de benim ibâdet ettiğime kulluk ediciler değilsiniz. Ben (zâten) sizin taptıklarınıza (hiç bir zaman) tapmış değilim. Siz de benim kulluk etmekte

olduğuma (hiç bir zaman) kulluk ediciler değilsiniz. Sizin dîniniz size, benim dînim bana”.³¹

Bunun üzerine Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* da Haram-ı şerîfe giderek orada bulunan insanlara bu sûreyi okudu. Orada bulunub da küfürlerinde ve şirklerinde isrâr eden müşrikler de şaşırıp kaldılar ve ümidlerini kesip dağıldılar.

Hal böyle olunca Rasûlü'llâh *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in peygamberliğini ve Kur'ân-ı Kerîm'in Allâh kelâmı olduğunu kabul etmeyen; Mâide (73) de belirttiği üzere *-Baba, Oğul, Rûhu'l-kudüs-* gibi üçlü bir tanrı "**Teslis**" inancı ile Allâhü Teâlâ'ya şirk koşan din mensûbları ile bir uzlaşma cihetine gitmek, İslâmî bakımdan tamâmen hatâ olup onların sinsî emellerine alet olmakdan ve onların düşmanca çalışmalarına istedikleri zemîni hazırlamakdan başka bir şey' değildir.

Papa dokuzuncu Pi, teşkil ettiği bir konsülde papalık makamına ve papalara, **hata etmez** vasfını vererek bunu bir kânun hâline getirmiştir. Bunun için **papalar, yaptıkları bir hatâdan dolayı özür dilemezler**. Bu bakımdan *-Müşteşriklerin dediği gibi-* her biri ayrı bir kalemin mahsulü olan bu günkü İncil ve papalık makâmı başka, Hristiyanlık başkadır.

Bütün bu çalışmaların hedefi, yüce bir dîne, tertemiz bir inanca ve sınırlı bir hoşgörü ahlâkına sâhib olan Müslümân'ları aldatarak Hristiyan'laştırmakdan ve kendilerine benzetmekden başka bir şey' değildir. Gâye ve netîce bu olunca, "**Dinler arası uzlaşma ve sınırsız bir hoşgörü**" felsefesi adı altında onları memnûn etmek de mümkün değildir. Çünkü Cenâb-ı Hakk bu

³¹ -Kâfirûan Sûresi, âyet 1-6.

husussu, Kur'ân-ı Kerîm'in bir çok âyet-i kerîmelerinde dile getirdiği gibi şu âyet-i kerîmede de şöyle ifâde buyurup gözlerimizin önüne sermektedir.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ لَا مَا لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ .

"Ne Yahûdî'ler, ne Hristiyân'lar -sen onların dînine uyuncaya kadar- aslâ senden hoşnûd olmaz (lar).

De ki:-Allâh'ın hidâyet (yolu olan İslâm yok mu? İşte) doğru yolun ta kendisi odur-.

Eğer (vahy ile) sana gelen (bunca) ilimden sonra (bi'l-farz) onların hevâ (ve heves) lerine uyacak olursan, and olsun, Allâh'dan (başka seni koruyacak) ne hakîkî bir dost, ne de hakîkî bir yardımcı yoktur".³²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ .

"Ey îmân edenler, Yahûdî'leri de, Hristiyân'ları da kendinize yâr (ve üstünüze hâkim) tutmayın (kendinizden üstün görmeyin). Onlar (ancak) birbirinin yârânıdır. İçinizden kim onları dost (ve hâkim) edinirse, o da

³² -Bakara, 120.

onlardandır. Şüphesiz Allâh, o zâlimler gürâhuna muvaffakıyyet vermez”.³³

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ.

“Bir de zulm edenlere (zulüm-kâr olan şu insanlara) meyl etmeyiniz. Sonra sizi, azâb-ı ilâhî istilâ’ eder. Zâten sizin Allâh’dan başka yardımcılarınız yoktur. Sonra (O’ndan da) yardım göremezsiniz”.³⁴

Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* tüm insanlara karşı rıfk ile, mülâyemet ile, muâmelede bulunmakla emr olduğu halde; bu sûrede Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*’ın, küfürlerinde isrâr eden ve kendisini kendi bâtil dinlerine sevk etmek isteyen kimselere "Ey kâfirler" diye hitâb etmesi, ilâhî bir emir gereğidir. Böyle bir emir, taraf-ı ilâhîden olup taraf-ı risâletden değildir. Bunun için de böyle bir hitâb, O'nun rıfk ile, mülâyemet ile bir davranışta bulunmasına aykırı değildir.

Ba'zı kimseler,

"Bu hitâbdan Yehûd ve Nasârâ hâriçdir. Çünkü onlar Allâhü Teâlâ'yı bilib Allâh'a ibâdet etdiklerinden "Ben sizin ibâdet ettiğiniz ma'bûda ibâdet etmem" demek câiz olmaz. Bunun için buradaki bu hitâb -Mekke müşrikleri gibi- ya belli bir toplumdur veyâ Allâhü Teâlâ'dan başka şey'lere ibâdet etdiklerinden dolayı mecûs'i veyâ tâbiuyyûn gibi Allâhü

³³ -Mâide, 51.

³⁴ -Hûd, 113.

Teâlâ'yı tanımayan kâfirleredir. Konu bu şekilde mütâlea edilince de **"Ben sizin ibâdet ettiğiniz şey'lere ibâdet etmem"** demek câiz olur".³⁵

diyorsa da, Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in peygamberliğini tamınamakda ve *-ba'zı âyet-i kerîmelerde belirtildiği gibi-* Allâhü Teâlâ'ya şirk koşup O'nu noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılmamakda isrâr ettikleri için ve *Baba, Oğul, Rûhu'l-kudüs-* gibi, üçlü bir tanrı **"Teslis"** inanışına sâhib oldukları için *-Allâhü Teâlâ'ya biz de inanıyoruz-* demelerinin bir değeri olmasa gerekdir. Çünkü, şu ve benzeri âyet-i kerîmeler, bu hususun böyle olduğunu açıkca ifâde edip belirtmektedir.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قَف

"Hak dîn, Allâh'ındinde (ancak) İslâm'dır".³⁶

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ج وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْحَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa ondan (bu dîn) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhiretde de en büyük zarara uğrayanlardandır".³⁷

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِإِلَهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

"Onların çoğu, Allâh'a şirk koşmaksızın (ortak tutmaksızın) îmân etmez".³⁸

³⁵ -Hulâsatü'l-Beyân fi Tefsîri'l-Kurân, C,15.ss.6594. Mehmed Vehbi.

³⁶ -Âl-i İmrân, 19.

³⁷ -Âl-i İmrân, 85.

³⁸ -Yûsuf, 106.

قُلْ يَا أَكْفَارُونَ. لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ^{لا}. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا
أَعْبُدُ^ح. وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ^{لا}. وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ^ط. لَكُمْ
دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ.

“(Yâ Muhammed) de ki: Ey kâfirler, ben sizin tapmakta
olduklarınıza tapmam. Siz de benim ibâdet ettiğime kulluk
ediciler değilsiniz. Ben (zâten) sizin taptıklarınıza (hiç bir
zaman) tapmış değilim. Siz de benim kulluk etmekte
olduğuma (hiç bir zaman) kulluk ediciler değilsiniz. Sizin
dîniniz size, benim dînim bana”.³⁹

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ح فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ^ث لَا انْفِصَامَ لَهَا^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ.

“Dinde zorlama yoktur. Hakikat, îmân ile küfür, ap-
açık meydana çıkmıştır. Artık kim şeytanı, (ve insanları
Allâh’ın Dîni’nden uzaklaştırmaya çalışan tâgutları) tanımayıb
da Allâh’a îmân ederse o, muhakkak ki kopması (mümkün)
olmayan en sağlam kulpa (Kur’ân’a ve İslâm’a) yapışmıştır.
Allâh (her şey’i) hakkıyla işitici, (her şey’i) kemâliyle
bilicidir”.⁴⁰

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ.

“(Seni tekzîb eden, kakîkati yalan sayan) o mükezzib’lere
itâat etme (onların arzûlarını yerine getirme)“.

³⁹ -Kâfirûn, 1-6.

⁴⁰ -Bakara, 256.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيَدُ حِنُونٌ.

“Onlar isterler ki sen yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar”.⁴¹

Şu halde karşı taraftaki küfür ve şirk erbâbının iltifatlarına aldanıp onlara müdâhenede bulunarak, teklîflerini kabûl edip ta'vîzde bulunarak onlara hoş görünmek; hakk ve gerçekle hiç bir zaman bağdaşması mümkün olmayan arzû ve isteklerini *-sınırsız bir hoşgörü felsefesi altında-* yerine getirerek bir **uzlaşma** yapmak, aslâ câiz değildir.

Bunun için böyle ta'vizkâr bir davranış, *-kula kulluk olacağından-* bir nev'î **şirkdir** ki böyle bir şirkden, *-Rasûlü'lâh salle'llâhü aleyhi ve sellem'in sığındığı gibi-* her zaman ve her yerde Allâhü Teâlâ'ya sığınmak, O'nun yardımını ve korumasını istemekdir.

Bununla berâber **Dinler arası diyalog** (uzlaşma) felsefesi altında çalışanlara karşı yapacağımız görev, İslâm'ı teklîf ve tebliğ edip hakk ve bâtıli belirttikden, fitne ve fesâd erbâbının şerlerini yok etmeye çalıştıktan, İslâm'ın ve Müslümân'ların gâlibiyet ve hâkimiyetini te'mîn edip üzerimizdeki baskılarını kaldırdıktan sonra, hiç bir kimseyi İslâm Dîni'ne girmeye zorlamamak; ancak *-yapılan bir muâhede ve andlaşma gereğince-* ba'zı hakk ve hukûklarının korunmasını sağlamak, kendi inanç ve ibâdetlerinde serbest bırakıp Hakk'ın hukmünü geçerli kılmak, İslâm'ın ve Müslümân'ların idârî ve hukûkî otoritesi altında toplumun ve fertlerin (*bireylerin*) huzûr ve refâhını sağlamaktır. * * *

⁴¹ -Kalem, 8-9.

Suru-4

Diyanetin neşr ettiği İLMİHAL kitâbının II. cildinde; "Müslümân kadın, Hristiyan veyâ Yahûdî erkekle evlenebilir" deniyor.

Yine neşr ettiği tefsirde de, "Mut'a nikâhı artık bugün zarûrettir" deniyor. Bunu nasıl yorumlarsınız?

Cevâb-4

Müslüman bir kadının müslüman olmayan Hristiyan veyâ Yahûdî bir erkek ile evlenmesi kat'î sûrette haramdır, hiç bir şekilde evlenemez. Ancak İslâm'ı kabûl edip müslüman olursa o zaman evlenebilir.

Çünkü İslâm'da aile hâkimiyeti erkektedir. Bunun için Allâhü Teâlâ, mü'min bir kulunun üzerine kâfir bir kulunun hâkim olmasını aslâ istemez. Bununla ilgili bir çok âyet-i kerime vardır ki onlardan birisi şöyledir.

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا.

"Allâh, mü'min kullarının üzerine kâfirleri hâkim bir duruma geçirmez (asla bir yol bahş etmez)"⁴²

Mut'a nikâhı (*muvakkat nikâh usûlü*) ise, Hayber fethinde, Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* tarafından haram kılınmıştır ki bu husûs Sünnet ile sâbit olan hükümlerdendir. Hiç bir zarûret, böyle kat'î bir hükmü (mut'a nikâhını) mübah kılamaz.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

⁴² -Nisâ', 141.

"(Dünyâda ve âhiretde) **Selâm** (ve selâmet), **doğruya tâbi** olanlardır".⁴³

NETİCE

Netice olarak şunu öyleyebiliriz ki **zamânın îcablarını yerine getiriyorum zannıyla ve yenilikçi bir davranışla**, âyet-i kerîmeleri yorumlama, **Edille-i erbea'**ya ehemmiyet vermeme ve çok değerli müctehid ve âlimlerimizin tesbit edip bizlere kadar ulaştırmaya çalıştıkları İslâm esâslarını *-hem dâl hem mudil olarak-* keyfî bir şekilde tahrîf edip ifâde etme, bilerek veyâ bilmeyerek İslâm'ı bozup mensubları olan müslümânları şirk, küfür ve dalâlet derekelerine düşürmeye çalışan İslâm ve Müslümân düşmanlarına müdâhenede bulunma, **gayreti içinde bulunan meslektaşlarımıza** Cenâb-ı Hakk'ın hidâyetini niyaz ederiz. Bütün ümîdimiz, şu âyet-i kerîmelerde ifâde buyurulan esâslara riâyet ederek *-tam bir teslîmiyyetle-* yüce İslâm dîni'ne ve mensûbları olan biz müslümânlara hizmet etme şuur ve idrâkinde bulunmalarıdır.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ لَا أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ .
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ .

⁴³ -Tâ-Hâ Sûresi, âyet 47.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.

“O kimseler ki, bizim inzâl ettiğimiz beyyine’leri ve (Allâh’ın emrine, hükümlerine, irşâdına ve bunlara îmân etmenin, ittibâ’ etmenin vücûb’una delâlet eden ve ayn-ı hidâyet, mahz-ı hidâyet olan) âyet ve delîl’leri, -biz bunu insanlar için Kitâb’da açık bir şekilde beyân ettikten sonra- ketm ederler (gizlerler). İşte onlar (ın hâli): Onlara, hem Allâh lâ’net eder, hem lâ’net etmek şânından olan (melekler ve insanlar) lâ’net eder”.

“Ancak tevbe edenler, tevbe edip de islâh-ı hâl edenler, islâh-ı hâl edip de ketm ettiği hakikatleri beyân edip neşr edenler (yok mu?), işte ben de bunların tevbeledirini kabul ederim, (ve kendilerini lâ’net’den istisnâ’ ederim). (Çünkü) Tevâb olan da, Rahîm olan da ancak benim”.

“(Tevbe etmeyip de) küfürlerinde sâbit olanlar ve bu hâl üzere ölenler (yok mu?), onlar kâfir’lerdir ki işte, Allâh’ın, meleklerin ve bütün insanların lâ’neti onların üstündedir”.

“(Onlar), onun (o lâ’net’in yâhud Cehennem’in) içinde ebedî olarak kalırlar. Onlardan (ile’l-ebed) ne azâb hafifletilir, ne de kendilerinin yüzlerine bakılır, (onlara hiç bir mühlet ve müsâade de verilmez)”.⁴⁴

⁴⁴ -Bakara Sûresi, âyet 159-162.

Not:

Bundan bir kaç yıl önce, melektaşlarımızın bir toplantısında bulunduğum ve merkezî va'z sisteminin aleyhinde konuştuğum bir sırada, çok sevdiğim ve saydığım Prof. Dr. olmuş bir öğrencim, "*Hocam, va'z eden arkadaşlarımızın ba'zılarının ilmi var ama samîmî değil, ba'zıları da samîmî ama ilmi yok. Onun için merkezî va'z sistmi tatbik ediliyor*" gibi bir lâf etdi ki tamamen hatâlı bir ifâde ve görüşdür.

Çünkü benim bildiğim bir şey' varsa o da, kimin samîmî veyâ samîmî olmadığını ancak Allâhü Teâlâ bilir. O'ndan başka hiç bir kimse bilemez. Kalblerde olanı da ancak O bilir.

Arkadaşımız böyle bir durumu nasıl biliyor bilmem? Ama, ne de olsa Prof. Olmuştur, Dr. olmuştur. Her şey'i bilebilir?

✱

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ. ۝

"(Münâfikların ve kâfirlerin) **hâli, şeytanın hâli gibidir. Çünkü** (şeytan), **insana -Küfr et- der de o küfr edince -Ben kakikaten senden uzağım. Çünkü ben âlemleri Rabb'i olan Allâh'dan korkarım- der,** (ve tabana kuvvet kaçar)".

"**Nihâyet ikisinin de (azdırmanın da azanın da) âkıbeti hakîkaten ebedî ateşin içinde kalmaları olmuştur. İşte zâlimlerin (münâfikların ve kâfirlerin) cezâsı budur**".⁴⁵

⁴⁵ -Haşr,16-17.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

“Ey îmân edenler, eğer Allâh’dan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü (hakk ile bâtılı) ayırd edecek bir anlayış (bir ma’rifet ve nûr) verir, suçlarınızı örter ve sizi mağfiret eder. Allâh, büyük lûtf ve ihsân sâhibidir”.⁴⁶

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ط
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

“İşte âhîret yurdu! Biz onu yer yüzünde büyüklük ve fesad arzûsuna düşmeyecekler veririz. (En güzel) âkıbet müttekî’lerin (takvâ sâhiblerinin) dir”.⁴⁷

Küçük bir duâ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ.

“Bizi îmân’a ve İslâm’a hidâyet eyliyen Allâhü Teâlâ’ya hamd olsun”.

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Allâh kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri), doğru yola iletir”.⁴⁸

⁴⁶ -Enfâl, 29

⁴⁷ -Kasas, 83.

⁴⁸ -Bakara, 213.

A.Celâleddin Karakılıç ile yapılan bir röportaj

Yâ Rabb, bizleri, Kur'ân'ı, İslâm'ı, emir ve nehiyelerini kendi murâdına uygun bir şekilde anlayıp amel eden ve rızânı kazanan kullarından eyle..

“Yâ Rabb, bizi peygamber'ler, siddîk'ler, şehîd'ler ve sâlih'ler ile haşret ve onlarla birlikte Cennet'ine koy ve onlarla birlikte cemâl'ini görenlerden eyle”.Âmîn

آمِينَ، آمِينَ، آمِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

Âmîn, âmîn, âmîn, ve'l-hamdü li'llâhi Rabb'i'l-âlemîn.

